

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ก่อนบุคล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการมีส่วนร่วมของญาติในการฝึกหัดและการฟอนคลาสที่อพยพกิจกรรมการฟอนคลาสที่บรรดับความเจ็บปวดของผู้ป่วยที่ได้รับการยืดครั้งกระดูกแบบภายใน และเปรียบเทียบผลกิจกรรมการฟอนคลาสและระดับความเจ็บปวดของผู้ป่วยที่ได้รับการยืดครั้งกระดูกแบบภายในระหว่างกลุ่มผู้ป่วยที่ญาติมีส่วนร่วมในการฝึกหัดการฟอนคลาสกับกลุ่มผู้ป่วยที่ฝึกหัดโดยการฟอนคลาสที่วิเศษเอง วิจัยเสนอผลลัพธ์ว่า เคราะห์ซึ่งมูล เป็นลักษณะนี้

ตอนที่ 1 ผลกระทบจากการมีส่วนร่วมของญาติในการผูกพันคุณลักษณะของผู้ป่วย

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒกิจกรรมการฝึกคลายและคะแนนความเจ็บปวดหลังผ่าตัดของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 ผลของการมีส่วนร่วมของญาติในการดูแลผู้ป่วย

ตารางที่ 5 การแจกแจงความมีคะแนนมาตรฐานการฟอนคลายหลังผ่าตัดของกลุ่มศัวอ่อน

โดยรวม ในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

พัฒนาระบบการฟอนคลาย	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2	
	(กลุ่มผู้ดูแลคนเอง)		(กลุ่มญาติมีส่วนร่วม)	
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
พัฒนาระบบการฟอนคลายหลังผ่าตัดวันที่ 1				
ฟอนคลายมาก (ค่าเฉลี่ย 0.80-1.00)	6		8	
ฟอนคลายปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 0.50-0.79)	5		3	
ฟอนคลายน้อย (ค่าเฉลี่ย 0-0.49)	0		0	
พัฒนาระบบการฟอนคลายหลังผ่าตัดวันที่ 2				
ฟอนคลายมาก (ค่าเฉลี่ย 0.80-1.00)	10		11	
ฟอนคลายปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 0.05-0.79)	1		0	
ฟอนคลายน้อย (ค่าเฉลี่ย 0-0.49)	0		0	
พัฒนาระบบการฟอนคลายหลังผ่าตัดวันที่ 3				
ฟอนคลายมาก (ค่าเฉลี่ย 0.80-1.00)	11		11	
ฟอนคลายปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 0.05-0.79)	0		0	
ฟอนคลายน้อย (ค่าเฉลี่ย 0-0.49)	0		0	

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ในวันแรกหลังการผ่าตัด กลุ่มศัวอ่อนทุกคนมีพัฒนาระบบการฟอนคลายในระดับมากและปานกลาง โดยกลุ่มทดลองที่ 2 มีพัฒนาระบบการฟอนคลายระดับมากถึง 8 คน

ในวันสุดท้ายทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาระบบการฟอนคลายระดับมากทุกคน

ตารางที่ 6 การแจกแจงความถี่ของคะแนนพัฒนาการฟอนคลายหลังฝึกของกลุ่มคัวอย่าง
เป็นรายชื่อ จำนวนความช่วง เวลาในกสุนทดล่องที่ 1 และกสุนทดล่องที่ 2

พัฒนาการฟอนคลาย	กสุนทดล่องที่ 1 (กลุ่มฝึกตัวอยคนเอง)	กสุนทดล่องที่ 2 (กลุ่มญาติมีส่วนร่วม)
จำนวน	จำนวน	
1. อัตราการหายใจต่อวินาที 16 ครั้ง/นาที	-	-
หลังฝึกครั้งที่ 1	8	9
หลังฝึกครั้งที่ 2	10	11
หลังฝึกครั้งที่ 3	11	11
2. ไม่มีการออกเสียงหรือเบลลง เสียงพูดคิด ๆ		
หลังฝึกครั้งที่ 1	11	11
หลังฝึกครั้งที่ 2	11	11
หลังฝึกครั้งที่ 3	11	11
3. ไม่มีการขับเคลื่อนไหวส่วนลางทัว		
หลังฝึกครั้งที่ 1	9	9
หลังฝึกครั้งที่ 2	9	9
หลังฝึกครั้งที่ 3	10	11
4. ศีรษะอยู่ในแนวตรง มีหมอนทันในเมือง		
ไปต้านภาค้านหนึ่ง		
หลังฝึกครั้งที่ 1	10	11
หลังฝึกครั้งที่ 2	11	11
หลังฝึกครั้งที่ 3	11	11
5. หลับตา 2 ชั่วโมง มีลักษณะการ เมย์อค่า		
หรือขับเคลื่อนไหวบริเวณเบลอกค่า		
หลังฝึกครั้งที่ 1	9	11
หลังฝึกครั้งที่ 2	10	11
หลังฝึกครั้งที่ 3	10	11

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ผลติดกรองการฟอนคลาย	กลุ่มทดลองที่ 1 (กลุ่มผู้ที่ไม่ล่วงร่วง)	กลุ่มทดลองที่ 2 (กลุ่มผู้ที่มีล่วงร่วง)
	จำนวน	จำนวน
6. กรรม Hayon สังเกตจากนิ้วมือ		
เกรียงของก้ามเนื้อขากรรไกร		
หรือมีริ้วน้ำปาก เผยอ เสิกน้อย		
หลังผ่าตัดครั้นที่ 1	8	9
หลังผ่าตัดครั้นที่ 2	10	11
หลังผ่าตัดครั้นที่ 3	11	11
7. น姆ือการเคลื่อนไหวล่วนคอหรือ		
กาลังกสินลิ่งชาด		
หลังผ่าตัดครั้นที่ 1	8	8
หลังผ่าตัดครั้นที่ 2	10	10
หลังผ่าตัดครั้นที่ 3	11	11
8. ไฟล์ 2 ช้าง ลากลง เสมอ กัน		
น姆ือการเคลื่อนไหวขา		
หลังผ่าตัดครั้นที่ 1	11	11
หลังผ่าตัดครั้นที่ 2	11	11
หลังผ่าตัดครั้นที่ 3	11	11
9. ฝานื้อ 2 ช้าง มีลักษณะมัวงอ		
ใบห้าฟัก		
หลังผ่าตัดครั้นที่ 1	11	11
หลังผ่าตัดครั้นที่ 2	11	11
หลังผ่าตัดครั้นที่ 3	11	11

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ病人 คะแนนพักติดกรองการฟอนคลายหลังผ่าตัดครั้นที่ 1 ในชื่อที่กลุ่มทดลองที่ 1 สังเกตมานี้หรือมือการฟอนคลายน้อยศิริ เรื่องการหายใจน้อยกว่า 16 ครั้ง/นาที กรรม Hayon น姆ือการเคลื่อนไหวล่วนคอ ในขณะที่กลุ่มทดลองที่ 2 มือการฟอนคลายน้อยในเรื่องนี้มือการเคลื่อนไหวล่วนคอ จำนวนการฟอนคลายหลังผ่าตัดของกลุ่มที่ว่าอย่างมือการเปลี่ยนแปลงในพิคทาง เป็นที่นับ เมื่อพิจารณารายชื่อแล้วมีจำนวนการฟอนคลายคล้ายคลึงกัน

**ตารางที่ 7 การแจกแจงความถี่ของคะแนนความเจ็บปวดหลังผ่าตัดของกลุ่มตัวอย่างรวมทุกค้าน
ในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2**

ความเจ็บปวดหลังผ่าตัด	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2	
	(กลุ่มที่ยกเว้นเอง)	(กลุ่มยกเว้นร่วม)	จำนวน	จำนวน
ความเจ็บปวดหลังผ่าตัดวันที่ 1				
มาก (18.5-25.0)		3		1
ปานกลาง (8.6-18.4)		8		9
น้อย (2.0-8.5)		0		1
ความเจ็บปวดหลังผ่าตัดวันที่ 2				
มาก (18.5-25.0)		0		0
ปานกลาง (8.6-18.4)		9		9
น้อย (2.0-8.5)		2		2
ความเจ็บปวดหลังผ่าตัดวันที่ 3				
มาก (18.5-25.0)		0		0
ปานกลาง (8.6-18.4)		2		1
น้อย (2.0-8.5)		9		10

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณารวมทุกค้านพบว่า คะแนนความเจ็บปวดหลังผ่าตัดวันที่ 1 ของกลุ่มที่ยกเว้นร่วม อุ้ยในระดับปานกลางมากที่สุด 9 คน อุ้ยในระดับมาก 1 คน ในขณะที่ กลุ่มที่ยกเว้นเองมีคะแนนความเจ็บปวด อุ้ยในระดับปานกลาง 8 คน ระดับมาก 3 คน และเมื่อ พิจารณาหั้งลงกลุ่มพบว่า หลังผ่าตัดวันที่ 2 และวันที่ 3 ทั้ง 2 กลุ่มมีคะแนนความเจ็บปวด เหนือกว่า กันหรือใกล้เคียงกัน

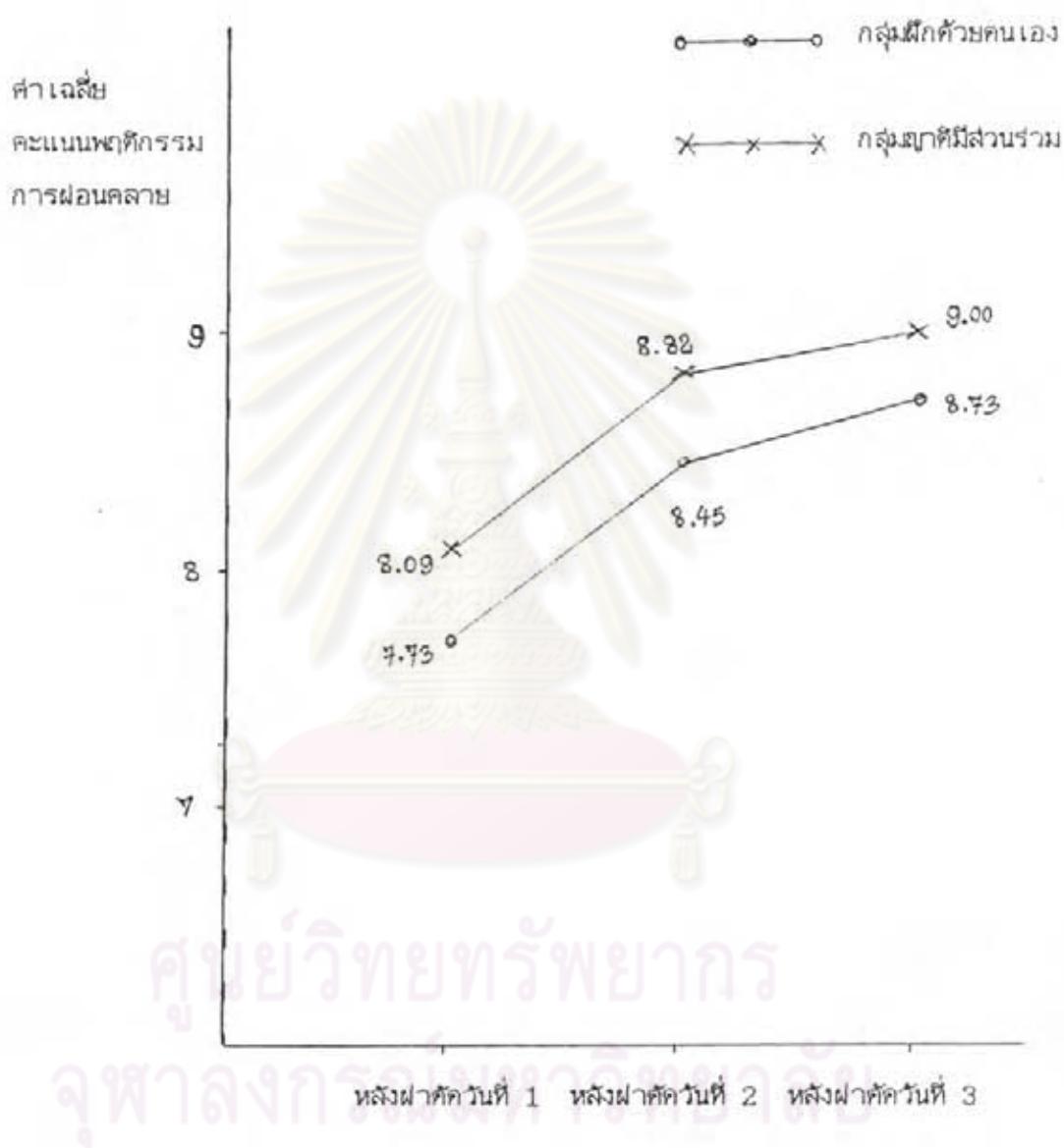
ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒกรรมภาพการฟอนคลายและความแน่นความเจ็บปวดหลังผ่าตัด วันที่ 1 วันที่ 2 และวันที่ 3 ของกลุ่มหัวอย่างรวมทุกหัว
ในกลุ่มที่ญาติมีส่วนร่วมในการฝึกหัดภาวะการฟอนคลายของผู้ป่วย

กลุ่มทดลองที่ญาติมีส่วนร่วมในการฝึกหัดของผู้ป่วย			
	X	SD	ระดับ
พัฒกรรมภาพการฟอนคลาย (คะแนนเต็ม 9)			
หลังผ่าตัดวันที่ 1	8.09	1.00	มาก
หลังผ่าตัดวันที่ 2	8.82	0.39	มาก
หลังผ่าตัดวันที่ 3	9.00	0.00	มาก
โดยรวม	25.91	1.39	
ความเจ็บปวด (คะแนนเต็ม 25)			
หลังผ่าตัดวันที่ 1	14.55	4.50	บานกลาง
หลังผ่าตัดวันที่ 2	10.18	3.95	บานกลาง
หลังผ่าตัดวันที่ 3	5.00	2.66	น้อย
โดยรวม	29.73	11.11	

จากตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒกรรมภาพการฟอนคลายหลังผ่าตัดของกลุ่มทดลองที่ญาติมีส่วนร่วมในการฝึกหัดภาวะการฟอนคลายของผู้ป่วย มีคะแนนพัฒกรรมภาพการฟอนคลายหลังผ่าตัด วันที่ 1 วันที่ 2 วันที่ 3 อุ้ยในระดับมากทั้ง 3 วัน ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนความเจ็บปวดหลังผ่าตัดวันที่ 1 และวันที่ 2 อุ้ยในระดับบานกลางและหลังผ่าตัดวันที่ 3 อุ้ยในระดับน้อย

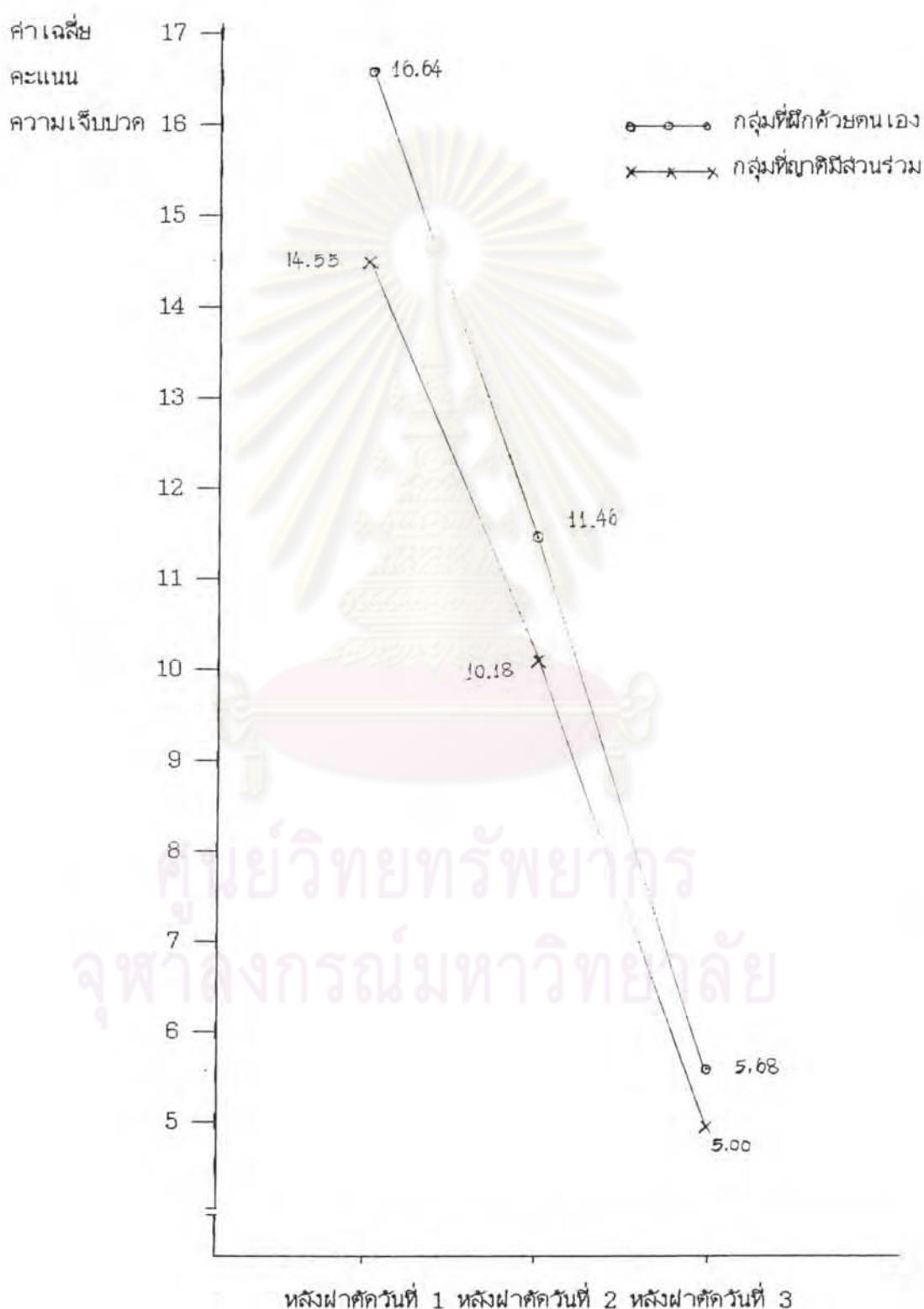
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 2 ความเด็กศ่างของคำ เนสัยของคะแนนทดสอบการฟอนคลายหลังผ่าตัดวันที่ 1 วันที่ 2 และวันที่ 3 ของกลุ่มท้าอย่างรวมทุกชื่อในกลุ่มที่ผ่าตัดคนเองและกลุ่มที่ญาติมีส่วนร่วม

แผนภูมิที่ 3

ความเด็กต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความเจ็บปวดหลังผ่าตัด วันที่ 1 วันที่ 2 และวันที่ 3 ของกลุ่มที่ฝึกหัดอย่างรวมทุกค้าน ในกลุ่มที่ฝึกหัดอย่างคนเองและกลุ่มที่ญาติมีส่วนร่วม

- ค้อนที่ 2 เปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการฟอนคลาย และความเจ็บปวดหลังผ้าศีรษะของกลุ่มทั้วไป
- ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการฟอนคลายหลังผ้าศีรษะ และคะแนนความเจ็บปวดหลังผ้าศีรษะของกลุ่มทั่วไป นักสูมทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

กลุ่มทั่วไป	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		t	
	(กลุ่มฝึกหัดยกคนเอง)		(กลุ่มยกมีลวนร่วม)			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
พฤติกรรมการฟอนคลายหลังผ้าศีรษะ	24.91	2.07	25.91	1.39	-1.38	
ความเจ็บปวดหลังผ้าศีรษะ	33.77	9.62	29.73	11.11	1.17	

จากตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการฟอนคลาย และคะแนนความเจ็บปวดหลังผ้าศีรษะ นักสูมทดลองที่ 2 กลุ่มที่ไม่เคยถูกทารุณมีคะแนนต่ำกว่า นักสูมทั่วไป ค่า t = -1.38 < -0.05 จึงแสดงว่า ความต่างนี้มีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 การแจกแจงความที่ของความรู้สึกและความคิด เท่านกการฝึกหัดและการฝึกฝนลาย
ของกลุ่มคำอวย

ความรู้สึกและความคิด เทินในการฝึกทักษะการฟอนคลาย		จำนวนความที่
1. ความรู้สึกระหว่างการฝึกทักษะการฟอนคลาย		
ระยะ เริ่มต้นฝึก หุคหนีค มีเสียงรบกวน		8
กังวล		5
มึนคลำ		1
วิตกก		1
ระยะห่างฝึก	ทัวเบาสมอ	16
	รู้สึกลับغاຍາກາຍลับغاຍາใจ	15
	เบาหัว สมองร้อน แห้งวัวนมเครียด	14
	แห้งรัก เจ็บปวด	6
	เบาชา	5
	ฟอนคลาย ไม่เมื่อย ไม่เกร็ง	5
	ใจลงบัน	4
	บริบบิบ เสียงรบกวนได้	4
	หายใจคล่องลະคลາກ	3
	รู้สึกชา ๆ	2
	เกิดความมุ่งมั่น	3
	ร่วงนอน	2
	เมื่อยศีฆชา	2
	รู้สึกมันใจ	1
	มีสมาธิ	1
	เพลิน	1
2. ความคิด เทินเกี่ยวกับประโยชน์ของการฝึกทักษะการฟอนคลาย		
เกิดประโยชน์		22
	ช่วยหานางให้เจ็บปวดหรือความเจ็บปวดลดลง	19
	สัมความเจ็บปวดได้	1
	แห้งวัวนมเครียด	7
	จิตใจสงบ	5

ความรู้สึกและความคิด เทืนในการพิจารณาการฟอนคลาย	จำนวนความที่
ความรู้สึกและความคิด เทืนในการพิจารณาการฟอนคลาย	จำนวนความที่

2. (ต่อ)

รู้สึกฟอนคลาย	5
สบายน	3
เบาด้วยภาษา	3
หายใจลึกๆ	3
ลูกนิ่งลงบ่าย ช่วยคัวเองให้ตื้อขึ้น	2
นอนหลับได้ตื้อขึ้น	2
การไหลเวียนน้ำสิ่ห์	1
จิตใจเข้มแข็ง เชื่อมั่นในคนเอง	1
เกิดกาลังชา	1

3. ความรู้สึกหลังการพิจารณา การฟอนคลาย

เบาคัว รุ่ง	19
สบายน	15
ไม่เว็บป่าค หรือความรู้สึก เจ็บปวดคล่อง	15
ไม่หงุดหงิด ไม่เครียด สบายน	12
ลูกซื่น แจ่มใส	4
นอนหลับได้ตื้อขึ้น	4
ใจสงบ	3
กส้านมเนื้อฟอนคลาย	3
รุ่ง	3
ชานบความชาที่พัก	3
หายใจลึกๆ	3
จิตใจมั่นคง เชื่อมแข็ง	2
อาการแพ้	1
มองเจอกันไม่เป็น	1
ขยับขาอ่อน ใจคล่องคัว	1
ท่าอ่อนแรงไม่มีมวลรื้น	1
ไม่หายป่าค	1
รู้สึกด้อน	1
ชอบช่วงกาลังพิกมากกว่า	1

ความรู้สึกและความคิด เที่ยวนามากการฝึกทักษะการฟอนคลาย จำนวนความรู้

4. บังจุยที่ช่วยสนับสนุนการฝึกทักษะการฟอนคลาย

1) อายากฝึก เอง เหร่าท้องการให้ความเงียบ恬憺	22
หรือ安寧มากและอยากร้ายเริ่ง ๆ	
2) การกระศูนให้หายใจจากภัย	10
3) ฝึกแล้วไม่หลงคุหบจ 'เจ เอิน สบายน' เมื่อเงียบ	
เงียบฝึก	8
4) มอง เทียนประกายชนที่เกิดกับคำ เอง	5
5) ลางแผลส้อมที่เวียนบลูบานาให้ฝึกได้และอยากรัก	2
6) ความตั้งใจจริงของคน เองและท้องการพัฒนาทางจิต	
ให้มากกว่าเดิม	2
7) นอนนิ่งค่อยหลับที่จะฝึก	1

5. ความคิด เที่ยวนหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1) วางแผนล่วงหน้าที่ก่าว้างมือบนหน้าอก	
และหน้าท้อง เหร่ารู้สึกนิ่งมาก	1
2) อายากให้คนอื่น ๆ ฝึกเมื่อตน เหราฝึกแล้ว	
อาการบัวคล่องที่ เที่ยวนอื่นเงียบภาค	
ถ้าเข้าเดี๋ยวกองช่วยชาติปั่ง	3
3) ศึกวิการฝึก เป็นลิ่งที่ใช้ช่วยให้หายอย่าง	
หายให้จิตใจสบายไม่เงียบภาค	1
4) การฝึกท้องการสมารถมาก ต้องอาศัยลางแผลส้อม	
ที่ลงเบี้ยบ ต้องการความเงียบในการฝึก	1
5) เวลาที่ฝึกอหติ นิ่งลับหรือเริ่งเกินไป	
อ่อนในช่วงลงบันจิคิจชาติศัทธิ์แต่ถ้าหากได้มากจะยิ่งที่	1
6) ฝึกแล้วป่วนนอน	1
7) ถ้าฝึกทักษะในเรื่อย ๆ จะยิ่งตื้อขึ้นเรื่อย ๆ	
จนเป็นนิสัยได้	1
8) การฝึกแบบนี้ดีแล้ว	1
9) ช่วงกลางวันนิ่งค่อยชาติฝึก เหร่า เสียงหิว	
หอบฝึกช่วง เช้า หัวค่ำ และก่อนนอน	1

ความรู้สึกและความคิดเห็นในการฝึกทักษะการฟอนคลาย จำนวนความสำคัญ

5. (ต่อ)

10) รับผิดชอบรู้สึกใจเสื่น สัน ใช้การฝึกทักษะช่วย
รู้สึกไม่มาก นิยมตัวเดียว หาให้สมบ หายสันได้	1
11) เวลาฝ่าตัด เสร็จจะปวดมาก อายาบีดีดีอะไรมาก
ให้ดังใจฝึก	1

จากการที่ 10 ความรู้สึกและความคิดเห็นในการฝึกทักษะการฟอนคลายของกลุ่มตัวอย่างในข้อ เกี่ยวกับความรู้สึกระหว่างการฝึกทักษะการฟอนคลาย กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกตัวเบา ลอม ๆ ศักดิ์สิทธิ์มากที่สุด รองลงมาคือ รู้สึกสบายกายสบายใจและเบาหัวสมองร่าง น่าหงัวลง เมื่อเรียก นิชช์ เกี่ยวกับประยุทธ์ชนิดของการฝึกทักษะการฟอนคลาย กลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเกิดประยุทธ์ และส่วนใหญ่ให้เห็นผลว่า ช่วยหายใจไม่เจ็บปวดหรือความเจ็บปวดลดลง รองลงมาคือ สบายและไม่เจ็บปวดหรือความเจ็บปวดลดลง จำนวนเท่ากันในข้อ เกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยในการสนับสนุนการฝึกทักษะการฟอนคลาย กลุ่มตัวอย่างอย่างฝึก เอง เพื่อระดับความต้องการให้ความเจ็บปวดลดลงหรือไม่ปวดมากและอยากหายเร็ว ๆ รองลงมาคือ การกระตุ้นให้หายใจจากญาติ และฝึกเส้นนามพุคหนึ่ง นิชช์ เยี้ย ล่าย นี่เจ็บปวด รึอย่างฝึก

ส่วนข้อ เสนอแนะอื่น ๆ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ผู้ป่วยอื่นได้ฝึกตัวอย่าง เพื่อระดับแล้วการปวดลดลง และเมื่อพิจารณาโดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกและความคิดเห็นระหว่างการฝึกและหลังฝึกตรงกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย